

Vremea trece

(123, 124)

1. Vre-mea tre-ce moar-tea vi - ne, Și ne u-neș-te cu Ti-ne.

O! Doam-ne Tu ne câș-ti - gă Pen-tru zi - ua cea veci-ni - că.

2. Tu știi lipsa turmei Tale, Dă-ne a Ta îndurare.
Că numai Tu poți ajuta, Te îngrijești de turma Ta.
3. Adevărul Tău nu-l scurta, Doamne de la noi turma Ta.
Cuvântul care ne-ndeamnă Sufletelor este hrană.
4. Turma Ta o luminează Și o binecuvintează,
Ce nouă ne-e spre sfințire În lipsă spre întărire.
5. Cu binecuvântarea Ta Înmulțește Tu turma Ta.
Doamne numai de la Tine Tot darul cel bun ne vine.
6. Pe învățători dăruie Cu Duh Sfânt și-nțelepciune.
Sămânța Ta să samene Și de rod să se bucure.
7. Tu! o curată iubire În noi copii o dăruie.
Și Tu ne păzește curați Și în toate nevinovați.
8. Junii în curățenie Îmbrăcați și-n smerenie,
Fecioarele-mpodobite În frică ca niște sfinte.
9. Cu cuvântul și cu lucrul Să Te laude tot poporul.
În sfințenie să trăim Și toți ca vii martori să-Ți fim.
10. Tu sfințește mintea noastră, Pe noi mântuiți ne poartă.
Ne du din lumea aceasta Drept la Tatăl în casa Sa.